

[Krag.]

ikke vil blive det, men saa er det vel, fordi de er uhjælpelige, og der kan jo ogsaa her og der være Landbrugere, som ikke bør hjælpes — braadne Kar er der jo i alle Lande. Men hjælpes de vedkommende ikke gennem vore Forslag, vil det i hvert Tilfælde være urimeligt at hjælpe dem til en fortsat Hængen ved en Bedrift, som de ikke magter, ved at yde dem Tilskud ad de Veje, Regeringen her har foreslaaet. Naar det siges, at denne Regering har i udstrakt Grad ydet Hjælp til Landbruget, kan det ikke nægtes, at Hjælp under forskellige Former er blevet ydet, men det er rigtignok sket højst modstræbende, og det har været i højeste Grad utilstrækkeligt. Netop derfor fremkommer de Forslag fra vor Side, som vi i Dag behandler. Naar den højtærede Minister siger, at da Tekstilindustrien og Skotøjsindustrien var i Vanskeligheder, saa vankede der ingen Hjælp fra Bønderne, er det de sædvanlige besynderlige Udtalelser, som er Genklang fra den højtærede Statsministers lykkelige Oppositionsdage. Thi den højtærede Statsminister maa dog vel erindre den Støtte, der ydedes Skotøjsindustrien i 1922, som var særdeles betydningsfuld, og den højtærede Minister maa heller ikke glemme den Villighed, som udtaltes til at yde Støtte til den da nødstedte Tekstilindustri; blot vilde Industriens Arbejdere, hvor hjemsogte de end var af Arbejdsløshed, ikke imødekomme de Krav, der stilledes, ikke gaa ind paa de Vilkaar, skønt de var højst rimelige, som fra vor Side fremførtes som Betingelse for at yde denne Støtte. Paa dette Punkt kan jeg altsaa sige, at den højtærede Statsminister som sædvanlig, naar han henfalder til Oppositionstidens Paa-stande, var særdeles uheldig.

Den højtærede Minister siger videre: I Øjeblikket maa Prishævningens Vej anses for lukket. Det var dog ganske besynderligt, thi under Forhandlingerne i Udvalget har den højtærede Statsminister ikke vendt sig mod Gennemførelsen af prishævende Foranstaltninger, men kun mod, at Forhandlingerne om saadanne førtes inden for det Folketingsudvalg, som har behandlet Særingsforslaget. Det var i Landstinget, erklærede den højtærede Statsminister, at disse Spørgsmaal skulde tages op til Overvejelse, og der var nedsat Udvalg, for hvilket disse Spørgsmaal naturligt kunde forelægges, og jeg maa dog gaa ud fra, at den højtærede Statsminister og bag ham den høje Regering staar ved sit Ord og er forhandlingsvillig over for saadanne Forslag

for det Forum, som de Herrer selv har udpeget.

Hvorledes den højtærede Statsminister kan mene, at Forliget af 1933 skrinlagde Kravet om Udgiftsnedgang, begriber jeg ikke. Man maatte søge frem til en Forbedring af Erhvervslivets Økonomi, ogsaa til Støtte for Statshusholdningens og de kommunale Husholdningers Udgiftsbudgetter, ad den indirekte Vej, som vi dengang gik, først og fremmest gennem Kronereduktionen, men at dette skulde betyde, at Kravet om en rimelig Reduktion af de offentlige Udgiftsbudgetter dermed skulde være bortfaldet, skal man være indrettet, som den statsministerielle Hjerne er det, for at turde paastaa.

Hvad Kronepolitikken angaar, synes jeg, den højtærede Statsminister skulde holde sig for god til at gengive misvisende Referater om min Stilling, saaledes som han gjorde det i Dag, thi min Stilling til dette Spørgsmaal og dermed mit Partis Stilling er klart udtrykt i Udtalelser, som er fremsat i dette høje Ting, og som ordret er gengivet i Rigsdagstidenden. Jeg henstiller til den højtærede Statsminister af Velanstændighedshensyn, naar han vil omtale min Stilling til denne Sag, at holde sig til denne ordrette og nøjagtige Gengivelse. Det gør jeg for øvrigt ogsaa over for andre ærede Medlemmer af dette Ting, som har ment sig beføjede til at optræde her med forfalskede Citater af mine Udtalelser: Hvad Realiteten, de 22,50 som den Sterlingkurs, der skal fastholdes, angaar, kan jeg ikke i den Overenskomst, som den højtærede Statsminister henviste til, læse noget derom, thi der staar intet derom i Overenskomsten. Men det staar klart udtrykt i den Udsendelse gennem Ritzaus Bureau, som fandt Sted umiddelbart efter, at Overenskomsten var sluttet; deri siges udtrykkeligt, at Kursen 22,50 skal fastholdes, og dertil har Nationalbanken sluttet sig. Og naar Nationalbanken har ment, saaledes som den højtærede Statsminister her har refereret, at der ikke var Brug for nogen Svingningsmargen, og i hvert Fald ikke har udnyttet nogen Svingningsmargen, saa burde selvfølgelig 22,50 have været den Kurs, hvortil Sterlingen var fastsat gennem disse Aar, og ikke de 22,40, som Nationalbanken vilkaarlig har valgt, og som Regeringen ved at unklade Protest har sluttet sig til.

Det glæder mig at se, at den højtærede Finansminister nu ser ligesom jeg paa denne Sag, idet han for ikke længe siden ved et offentligt Møde paa Thy udtalte, at man